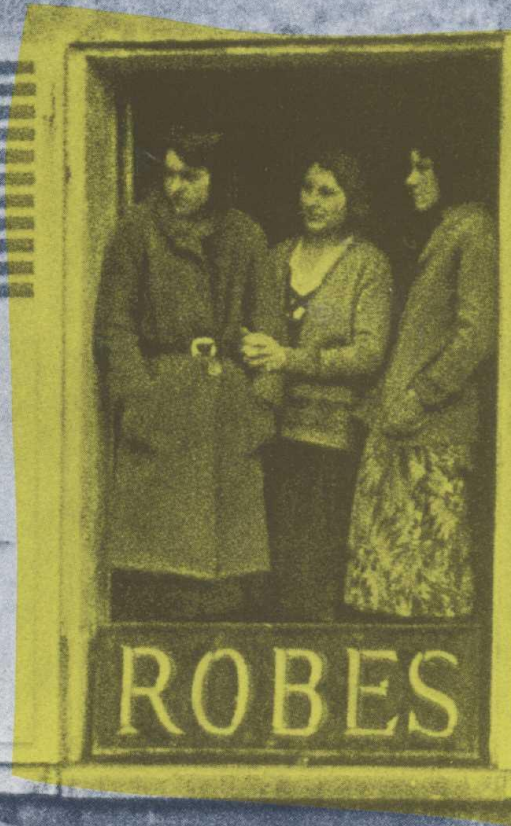

בית המלאכה

מאת: ז'אן קלוד גרמברג
תרגום: עירן בניאל
בימוי: יורם פאלק
תפאורה: דוד שריר
תלבושות: יוסי בן-ארי
מוסיקה: אבנר קנר
תאורה: חני נודי

משתתפים:
אסף אשתד
חגית בן-עמי
רבקה גור
נתן דסנר
יעל הדר
אדוה עדני
עדה פון-שוורצה
אריאל פורמן
גיל פרנק
ענת צדקוני

התיאטרון העירוני באר שבע

התיאטרון העירוני באר-שבע

צוות סכני

מדק פבנוג/אופיר ספיר/אריה לוצ'סו/
מטפי ברהום/יורם אלי/אורן חזן/דרור יובל
מנהל במה ראשי - משה הראל
מנהלי במה - יוספי אלי/אלי עסיה
חשמלאים: יצחק דוד זאדה/מריו לרמן/שמואל מור/
שמעון זרחי/חיים ברקוביץ/דוד כהן.
סאונד: דרור כץ/חי כהן
מחסן תלבושות: ציונה לוי
מלבישות: סווי כהן/אילנה כהן
פאניתי: רעיסה פודולובה
מתפרה - אנה איסקוס

מנהל התיאטרון

גדי חול

מנהל אדמיניסטרטיבי

יהודה עינן

חשב התיאטרון

יצחק אביתר

מנהלים בעבר:

גדי בילו - מייסד ומנהל התיאטרון
בשנים 1973-1981
ציפי פינס - מנהלת התיאטרון
בשנים 1981-1993

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:
משרד החינוך והתרבות, עיריית באר-שבע.

התיאטרון העירוני באר-שבע
רח' זלמן שזר, טל. הקופה 238278, פקס: 07-237705

הנהלה ציבורית

פרופ' דן מאירשטיין-יו"ר ההנהלה

ריימונד אברג'יל

ד"ר מרינה וולפסון

משה דילברמן

אהרון ידלין

שרה ליסובסקי

מרגלית ססנדר

רפי פרידמן

ד"ר ניסים קוז

פרופ' ברכה רגב

מינהלה

מזכירת התיאטרון - נעמי אלחד

מזכירות - דבקה לייבא

מנהלת מכירות - דפנה הורביץ

יחסי ציבור - דליה חונפילד

מדור שכר - קרול בן-יוסף

מנהלת מוח' מנויים וקופה - ליאורה אורן

קופאיות - צביה חום/איילת טיבוני

כתבנית - אמירה אגם

מנהלת חשבונות - יהודית שמש

מנהל יצור - יואב מהרבי

מנהל טכני - אבי קובני

מנהלי הצגות - שלמה לסרי/איציק קריספין

אחזקת בנין ותפאורה - אושרי אורנשטיין

שליחה - מייב ניב

בית המלאכה

ת א ר י ך ה צ ג ה ר א ש ו נ ה : 28.2.94
משך ההצגה: כשעתיים ורבע כולל הפסקה

מאת: ד'אן-קלוד גרמברג
תרגום: עידן בניאל
בימוי: יורם פאלק
תפאורה: דוד שריד
תלבושות: יוסי בן-ארי
מוסיקה: אבנר קנר
תאורה: חני ורדי

מ ש ת ת פ י ם (לפי סדר הופעתם):
חגית בן-עמי - הלן
שרה פון שוורצה - סימון
רבקה גור - מאדאם לורנס
יעל הדר - מארי
ענת צדקוני - ג'יזל
נתן דמנר - ליאון
אדוה עדני - מימי
גיל פרנק - גהץ ראשון
אסף אשחר - ג'אן - הגהץ השני
אריאל פורמן - מקס
ילדים: ניר גרשפלד, דן ליבשוץ ויובל עוז

מנהל ייצור: יואב מהרבי
מנהל טכני: אבי קובני
מנהל הצגה: איציק קריספין
מנהל במה: אלי עמיה
סאונד: דודר כץ
תפעול הצגה: יצחק דוד-זאדה
רקויזיטור: יורם אלי
עיצוב גרפי: הסטודיו של תמיר
הפקת דפוס: נתיב הפקות
צילומים: הרמת/דורית רדם
בנית תפאורה: א.א.
אסיסטנטית למעצבי תפאורה ותלבושות: מיכל יעקובי-פוזניק
תפירת תלבושות נשים: אנה איסקוס
הפקה ועריכת תוכניה: דליה רוזנפלד

התיאטרון מודה ל:

ארכיון לתיאטרון ע"ש ישראל גור, ירושלים. שמוליק עצמון. על מתן שני השירים באידיש - בביצוע של בן-ציון ויטלר.
צדויה להב - עבור תמלילי השירים הצרפתיים. ד"ר לוסיאן לור. מר צ'יסרונוביץ. יוחם זילברמן - על שירת השושנים הלבנות.
לבגיד מקבצאת פולגת תעשיית על העודה הרבה שהושיעו להפקה זו.

ז'אן-קלוד גרמברג - מחזאי

נולד בשנת 1939 בפריז, למשפחה יהודית ממוצא פולני. בימי הכיבוש הנאצי בפריז במלחמת העולם השנייה הסתתרה משפחתו במקומות מחבוא. אביו, שהיה חייט מת במחנה ריכוז. אמו נותרה בפריז והוא ואחיו הבכור שהסתתרו באזור החופשי נפגשו איתה שוב באלזס בשנת 1945. לאחר המלחמה, עם שחרור צרפת הופך גרמברג לשוליה בבית מלאכה לקונפקציה ולשחקן חובב. מאוחר יותר הוא מצטרף ללהקת התיאטרון של ז'אק פארבי ומתחיל לכתוב לתיאטרון. מחזהו הראשון "מחר - חלון משקיף לרחוב" הועלה בשנת 1968. מאז הוא כותב לתיאטרון, לטלוויזיה לקולנוע ותסכיתים לרדיו. זכה בהכרה רבה ופרסום: פרס עיריית פריז, פרס מולייר - עבור כתיבת האזור החופשי, פרס האקדמיה הצרפתית על אוסף מחזותיו. בין המחזות אותם כתב: דרייפוס והאזור החופשי (שני המחזות החוברים לבית המלאכה בטרילוגיה), ריקס, בחזרה מהתערוכה, הדבש המר, מיזיק הול, שירת המחר ועוד.

גם לנקום צריך לדעת - מתוך ראיון עם ז'אן-קלוד גרמברג

בתום אחת ההצגות של המחזה "בית המלאכה" מאת ז'אן-קלוד גרמברג בבלגיה, צעקה אשה מהקהל לעבר אחד השחקנים: "מה עם הנקמה?". השחקן הזה היה גרמברג עצמו. הצעקה הזאת היא זו ששלחה את המחזאי בחזרה לשולחן העבודה, כדי לכתוב מחזה נוסף, העוסק בבעיית הנקמה. קוראים לו "האזור החופשי", "בדיעבד מסתבר שעם 'האזור החופשי' חתמתי טרילוגיה, ב-1973 כתבתי מחזה בשם 'דרייפוס', שמתאר יהודים בפולין בשנות השלושים. אחר-כך, ב-1979, העליתי את 'בית המלאכה', שמתאר יהודים שהיגרו מפולין לפאריס אחרי מלחמת העולם השנייה. רבים מהם, כמו משפחתי, התפרנסו מתפירה. הם עבדו בבתי-מלאכה צפופים ומאולתרים ברחבי פאריס. גם אני הייתי חייט מתלמד, כך שהכרתי את המקומות האלה.

'בית המלאכה' הוא שהביא לי את ההכרה הציבורית בצרפת. מכל מקום, היה לי מחזה על יהודים לפני המלחמה ומחזה על יהודים אחרי המלחמה. שאלו אותי למה אני לא כותב על יהודים במשך המלחמה. לא היתה לי תשובה חד-משמעית, אבל ישר אחרי התקרית ההיא בבריסל התחלתי לכתוב את 'האזור החופשי', כאילו שהייתי צריך להיפטר מזה בדחיפות. התחלתי במה שהיום מהווה את פרק הנעילה של המחזה. בזמנו נבהלתי ממנו, לא ידעתי מה לעשות איתו. חלפו עשר שנים עד שסיימתי את המחזה. לקח לי עשר שנים להתרגל לעובדה ש'האזור החופשי' לא יביע את חומרת החורבן והכאוס.

"יש סרט שנקרא 'הרובה הישן', סרט שאני שונא. הוא מטפל בדיוק בבעיית הנקמה, אבל בצורה כושלת לגמרי. בסוף הסרט מחסלים הקורבנות את אנשי הדמים, וכך, כביכול, תוקן העוול שנעשה להם. אני לא מבקש את דמו של אף אחד. אני נלחם נגד אי-הצדק דרך אמנות וכתיבה. בהחלט ייתכן שהדחף שמניע אותי להיאבק באטימות ובצרות הדעת הוא הצורך בנקמה, הרצון לקחת נקם עבור סימון או עבור אבי שנהרג במלחמה. אבל להרוג?"

כששאלתי את ז'אן-קלוד גרמברג - סחוט מעייפות בין הצגה יומית להצגת ערב של מחזהו **האזור החופשי** - מדוע בחר לשחק את תפקיד היהודי בכל מחזותיו, ענה לי ללא כל היסוס: "משום שאיני יכול לשאת את העיצוב הבימתי הנלעג שמעניקים השחקנים הצרפתים שאינם יהודים לדמויות היהודיות במחזותי. ב"אזור החופשי" כמו ב"בית המלאכה" ביקשתי להראות את היהודים שלי בחברת "האחרים", במקומות שם הם צריכים לחיות. רציתי להראות אותם בלי להלל ובלו לפאר - קפקא אמר שאי אפשר לפאר את ששייך לנו - אבל בעיקר בלי להשפיל אותם. רציתי לציין בעת ובעונה אחת את אומץ ליבם ואת פחדנותם, את דאיית הנולד שלהם כמו גם את עיוורונם".

וכן יושב לו ז'אן קלוד גרמברג בדירה צנועה ברובע הלטיני - צרפתי יותר מכל צרפתי שפגשתי, פאריסאי בדם ויהודי גאה - ומעמיד את הצרפתים שוב ושוב מול עצמם, מול חולשותיהם, פחדנותם, צביעותם - מול היהודים הישבים בקירבם - ומול ההיסטוריה המשותפת לשני העמים.

"אחרי המחזה **"דרייפוס"** בו עסקתי במצב היהודים בפולין בשנות השלושים, פולין שהיתה יציר דמיוני... בה כף רגלי מעולם לא דרכה, בא תורו של **"בית המלאכה"** בו ניסיתי להעלות על הבמה את אותם יהודים, שהפכו בינתיים לצרפתים, את המאמץ שלהם לשרוד, תועים ברחובות פאריס שלאחר מלחמת העולם השנייה.

"אל **"בית המלאכה"** התייחסו כאל רומן אוטוביוגרפי: את האנשים הללו הכרתי היטב, במקומות ההם ביקרתי לעיתים תכופות - אהבתי אותם ותייבתי אותם".

את המלחמה עבר ב"אזור החופשי" יחד עם אחיו הבכור. את אביו, שהיה חייט, לקחו הז'נדרמים למחנה המעבר בדראנסי ומשם נשלח למחנה ריכוז. אימו נותרה בפאריס משך כל המלחמה. היא וילדיה שבו להפגש באלזס בשנת 1945. כמו הדמיות ב"בית המלאכה" התגייסו השלושה לשקם את בית המלאכה של האב. עד מהרה מאס ז'אן-קלוד בכלי התפירה והחל ללמוד משחק. הוא חלם על קריירה זוהרת של כוכב במה, נכשל, ובימים הארוכים של חוסר מעש החל לשרבט מילים שעד מהרה הצטרפו למחזות מצליחים. רק ביצירותיו שלו הצליח גם כשחקן. המחזה הראשון שכתב: **"מחר - חלון משקיף לרחוב"** הועלה לראשונה בשנת 1968. מאז הוא כותב לתיאטרון, לטלוויזיה ולקולנוע. הוא זכה כמעט בכל פרס אפשרי; פרס עיריית פאריס, פרס מולייר (עבור **"האזור החופשי"**), פרס האקדמיה הצרפתית על אוסף מחזותיו ועוד ועוד.

"אם הם (האחרים, כלומר מי שאינם יהודים - ע.ב.) חשבו שכך אפשר יהיה להפיס את דעתי, לרכך את דברי, להשכיח ממני מראות ואנשים - הם טעו".

מוקף במדפים עמוסי ספרים, בחתולים מתפנקים, ובמחזאים צעירים להם הוא מרבה לעזור, ממשיך גרמברג לעקוב אחר יצירותיו המבוצעות בכל העולם בענין רב. שחקני החאן הירושלמי שנעזרו בו בתהליך החזרות של **"האזור החופשי"** אומצו על ידו כאילו היו חלק ממשפחת "היהודים שלר". אין לי ספק כי זו החוויה המרגשת המצפה לשחקני **"בית המלאכה"** ובאמצעותם גם לקהל.

עירן בניאל.

גרמברג הוא שחקן תיאטרון ומחזאי אשר זכה בהערכה רבה ובפרסים יוקרתיים, מהם פרס מולייר. מחזותיו הועלו על במות רבות ברחבי העולם.
ב-1973, כתב גרמברג את המחזה "דרייפוס" העוסק ביהודי פולין כ-10 שנים לפני פרוץ מלה"ע ה-11. כ-5 שנים לאחר מכן, כתב את "בית המלאכה".
בעת ביקורו בירושלים ב-1992, סיפר לי גרמברג שגיבורי "בית המלאכה" הם אותם היהודים כמו במחזה "דרייפוס", לאחר שהפכו לפליטים בפאריז שלאחר המלחמה. עוד סיפר גרמברג שאביו נרצח בשואה ואילו אמו האלמנה התפרנסה מעבודתה בבית מלאכה לבגדים מוכנים. הוא עיצב את המחזה כרומן אוטוביוגרפי, בו סימון מגלמת את אמו.
בהצגת "בית המלאכה" על במת התיאטרון הלאומי ODEON בפאריז ב-1979, גרמברג שיחק את לאון.

ההיסטוריון לוסיאן לור

עירן ביאל - תרגום

בוגר LAMDA בלונדון 1968.

במשך שמונה שנים שיחק בתיאטרון, ברדיו, בטלוויזיה ובקולנוע.

ב-1976 זכה בפרס המועצה הבריטית כבמאי צעיר והשתלם שנה בלונדון כבמאי אורח. ב-1977 הועלה המחזה הראשון באורך מלא, שכתב בתיאטרון באר-שבע - **הרצח של פיארו בביה"ס הריאלי**, אשר הוצג במשך כשלוש עונות.

מאז, תרגם מחזות רבים (**הבט אחורה בזעם**, CLASS ENEMY ומחזות משל פינטר, צ'כוב, אוסבורן ואחרים) וביים אחדים מהם. כתב מחזות רדיו וטלוויזיה אשר זכו בפרסים מקומיים ובינלאומיים.

בשנים 1983-1988 ניהל את מחלקת הדרמה ברדיו.

בשנים 1985-1988 שימש כדרמטורג בהבימה.

בשנים 1988-1989 היה מנהלו האמנותי של הפסטיבל לתיאטרון אחר עכו.

היה סגן נשיא הועדה הקבועה של מחזאים במסגרת I.T.I. בשנים 1983-1985. משנת 1987 הוא מביים מחזות משלו ומשל אחרים בתחנות רדיו שונות באירופה.

מנובמבר 1976 מלמד ומביים בבית הספר למשחק "בית-צב" ובסטודיו של ניסן נתיב.

מנובמבר 1990 משמש כמנהלו האמנותי של תיאטרון החאן, יום ביים את מחזהו של גרימברג האזור החופשי ולאחרונה את מחזהו של חנן פלד **מלון מינסק**.

יורם פאלק - בימוי

למד תיאטרון וספרות אנגלית באוניברסיטת תל-אביב ובימוי בבית הספר "דרמה-סנטר" בלונדון.

בין השנים 1976-1981 היה במאי-בית בתיאטרון באר-שבע. בין ההצגות שביים: **בית ברדה אלבה** מאת לורקה, **הרצח של פיירו** מאת עירן ביאל, **בית בובות** מאת איבסן, **שש נפשות** מחפשות מחבר, מאת פירנדלו, **יונו והטווס** מאת אוקייסי ועוד.

בשנים האחרונות משמש מורה ובמאי ב"בית-צב" ובנוסף לכך עוסק בעבודים ובימוי בתיאטרונים שונים, כגון:

שירה בקאמרי, **שלאף-שטונדה** בתיאטרון בית-ליסין, **פויגלמן** בתיאטרון היידי, **קעדת העץ** בתיאטרון הספריה ו**סיפור סתיו** בתיאטרון באר-שבע.

דוד שוריד - תפאורה

ליד ת"א. למודי ציור, אדריכלות ותפאורה בתל-אביב, פירצה ורומא.

תערכות יחיד בת"א, ירושלים, רומא, בוסטון וסאן-חווה.

משנת 1964 מתכנן תפאורות ותלבושות להצגות תיאטרון, באלט ואופרה בישראל, גרמניה, בלגיה וארה"ב. עיצב תפאורות להצגות בהבימה: **המלך נוטה למות**, **השכונה שלנו**, **איציק ויטנברג**, **יושה עזל ומשחק כפול**. בתיאטרון הקאמרי: **המיליונרית**, **אדם לכל עת**, **אסתר המלכה**, **יינטל**, **ספור גן עדן**, **מקום אחד**, **שירה ואחר החגים**.

בבית-ליסין: **על המזדכרה**. בתיאטרון ב"ש: **דודתו של צ'ארלי** ו**יתוש בראש**. בתיאטרון חיפה: **הכמים היזהרו** ב**ניפשותכם**, **אהבה אמונה תקוה**, **העוזר**.

תכנן תפאורות ותלבושות ללהקות: **בת-שבע**, **בת-דוד** ו**עינבל**. **לפולחן האביב** באופרה הגרמנית של ברלין ולרומאו וזילה בבאלט הפלמי המלכותי אנטוורפן. לאופרה של בוסטון הנל **גורטל**, **ההולנדי המעופף**, ותפאורות לפאוסט, **החיילים** ו**טוורנר**. האופרה הישראלית החדשה: תפאורות ותלבושות ל**דידו** ו**איגאס** ו**יתוש בראש** בתיאטרון באר-שבע.

יוסי בן-ארי - תלבושות

למד באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל ובחוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א.
בתיאטרון ב"ש עיצב תפאורה ותלבושות להצגות: **דני והים הכחול וברוך כשמש**. ותלבושות: **אופרת הקבצנים**,
אגדות מיערות יונה, **ועידת פיסגה**, **מקהלת אי הסכמה**, **דודתו של צ'רלי**, **כותרת ראשית**, **אילוף הסוררת**.
בתיאטרון הקאמרי: **קידוש**. בהבימה: **מר סאלימר המתוק**. בבלט הישראלי: **קופסת החלומות**.

אבנר קנר - מוסיקה

למד באקדמיה למוסיקה באוניברסיטת תל-אביב.
כתב מוסיקה להצגות תיאטרון חיפה הטיול, **טסט לעיוורים** ואולם מס' 6. בתיאטרון הבימה: **מוסה והפרעונית**, **גן ריק**, **על עכברים ואנשים**, **חגיגת חורף**, **מותו של סוכן**, **משחק כפול**. תיאטרון החזית: **החוג לדרמה והעזתים**.
בנוה צדק: **סופמשחק**, **שלאפ שטונדה**. תיאטרון הספריה: **קערת העץ**.
כתב מוסיקה לסרטים: **מעגלים של שישבת**, **סופו של מילטון לוי** ועוד. וכן לדרמות לטלוויזיה.
הלחין עיבוד והפיק תקליטים לאריק איינשטיין ארץ ישראל הישנה והטובה חלקים ב' וג'. פרמיריה - מזי כהן ויואל לרנר. **הילד הזה הוא אני** - יהודה אטלס. 14 אוקטבות עם יוני רכטר ועוד.
הלחין לתקליטים של יהודית רביץ, גידי גוב, נורית גלרון, גלי עטרי ועוד.

חני ורדי - תאורה

בוגרת החוג לתיאטרון במגמה לעיצוב תאורה באוניברסיטת תל-אביב.
עיצבה תאורה להצגות בתיאטרון באר-שבע: **שאלה של גיאוגרפיה**, **גיסתו של גולדין**, **דון ז'ואן ואנה פרנק**.
בתיאטרון הסימטה ביפו: **הבשורה**, **האודות והם כבלו את הפרחים באזיקים**. בתיאטרון החאן: **חברה**, **דו קרב**,
האשה הגדולה מן החלומות ועוד. בתיאטרון הקאמרי: **נוצות**, **הריון**, **שירה**, **סוגרים את הלילה** ו**אלוהים יודע**.
בתיאטרון בית-ליסין: **קשר אייר**, **טנזי**, **סיפור אהבה בשלושה פרקים**, **פן**, **חצוצרה בואדי**, **על המדרכה** ו**פשעי הלב**.
כמו כן עיצבה תאורה ללהקת הבלט הישראלי, למופע סולמות מאת אושרה אלקיים.
לאחרונה עיצבה תאורה להצגה **שלאף שטונדה** שזכתה בפרס ראשון בתיאטרונטו 1991, לפסטיבל המחול
בכרמיאל ולהצגה **פויגלמן** בתיאטרון האידי.

ש ח ק נ י ם (ע " פ ס ד ר א' - ב'):

אסף אשתד - ג'אן, גהץ שני

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 1991. זוכה מילגת קרן שרת 1990. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות אחים לנישק (אנריקה), זינגר, פאל ג'ואי וקין ועשן (מר קראמר/דאסטי). בתיאטרון הספרייה: אוהבים ומובסים. בתיאטרון ילדים ונוער: שבועת האדרה. בתיאטרון האסס: קברט מוסיקלי סאטירי. משתתף בקבוצת המנגבים בשרול - סטנד-אפ קומדי של אילן רונן. משתתף קבוע בתוכנית לילה גוב בטלוויזיה ערוץ 2. משתתף בהצגות נוער שונות.

חגית בן-עמי - הלן

למדה באוניברסיטת תל-אביב. ביה"ס למשחק בית-צבי. בתיאטרון הבימה השתתפה בהצגות: סיפור פשוט, כמו ציפור בודד על גג. בתיאטרון הקאמרי: ינטל וחזות החיות. בצוותא: שפאר, כבוד השופטת. בתיאטרון חיפה: נשי טרויה, בובה. בתיאטרון המסחרי: ההרפתקאה המופלאה, פיאף, אני ואחי הקטן. בתיאטרון לילדים ונוער: הקמצן. בפסטיבל עכו: בצחוק ודמעה, התוכים של יחזקאל. בתיאטרון באר-שבע: מפסיתו (ניקולטה) ושלוש אחיות (אולגה). השתתפה ונתנה קולה לדיבוב ספרית וקלטות לילדים בטלוויזיה ומחוצה לה וכן במספר סרטים קצרים.

דבקה גור - מאדאם לורנס

מזה כ-21 שנה שחקנית בתיאטרון הבימה. בין ההצגות האחרונות בהן השתתפה: אנשים קשים (רחל), קאברט (גברת שניידר), מראה מעל הגשר (ביאטריס) ביבר הזכוכית (אמנדה), יהוא (מעכה), חתולה על גג פח לוהט (ביג מאמא). בתיאטרון החאן הירושלמי: האם הטובה (לוצוביקה), בפסטיבל עכו '93 התוכים של יחזקאל (דבורה). בתיאטרון באר-שבע: קין ועשן (גב' ויינמילר).

נתן דטנר - ליאון

הופיע ברבות מהצגות תיאטרון באר-שבע ביניהן: **חיים בתיאטרון**, **מדובר בורדים**, **סקאפינו** (סקאפינו), **אופרת הקבצנים** (מקהלת), **השטן במוסקבה** (קורובייב), **אלל ההמונים** (לני בראון), **הספר מסביליה** (הרון אלמאיווה), **מקהלת אי הסכמה** (גאי ג'ונס), **אילוף הסוררת** (פטרוקיו), **הביצה** (אמיל מאג'יס), **מפיסטו** (הנדריק הפגן), **מהומה רבה על לא דבר** (בנדיק), **שלוש אחיות** (אנדריי פרזחורוב) ו**באופן יחסי** (גר), **מ. בטרפליי** (רנה גאלימאר). בתיאטרון החאן השתתף בהצגות: **גימפל תם** (גימפל) ו**אגדת חורף**. בקאמרי: **חולטה צרפתית**. בבית-ליסין: **סיפור אהבה בשלושה פרקים**. בהבימה: **פרוד זמני ניסים** ו**נפלאות בקופסאות שימורים**, **חלון בלהות**. בתיאטרון חיפה: **המחזמר ברנשים וחתיכות**.

חזיו של צמד **הבטלנים** אשר זכה במקום הראשון בתחרות הקדם ארוויזיון 1988 ויצג את ישראל בתחרות הארוויזיון בבלגיה.

השתתף בתוכנית הבידור **הבטלנים בתכניתם** ובסרט **עבודה בעיניים**. השתתף בהפקות הטלוויזיה: **החתול שמיל ורחוב סומסום**. כיום מככב בתוכנית **תופסים ראש**. באחרונה יצא בהצגת יחיד: **דטנר שר מונטאן**.
חתן פרס קלצ'קין למשחק.

יעל הדר - מארי

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. השתתפה בסרטים: **הכלוב** של עמית גורן, **מרק עוף** - סיון ארבל, ו**מלכה HONEY** - נועה לוי, **ייפי כוח** - אורי ברבש. זהו תפקידה הראשון בתיאטרון באר-שבע.

אדוה עדני - מימי

בוגרת בית-הספר למשחק בית-צבי 1990. בתיאטרון באר-שבע השתתפה בהצגות: **מהומה רבה על לא דבר** (הרו), **הנסיכה והרועה** (כלילת חן), **הנאהבים** (אוסר), **כטוב בעיניכם** (פיבי), **ציד המכשפות** (מרי וורן), **אנה פרנק** (אנה פרנק) ו**יתוש בראש** (אנטואנט) ו**אהבה חכרון** (שילה). בתיאטרון בית-ליסין: **ילדה של כולם**. בתיאטרון החאן: **מלון מינסק**.

שרה פון שוורצה - סימון

בוגרת ביה"ס למשחק בית צבי 1992. זוכת מילגת קרן שרת בשנים 91-92-93. בתיאטרון הספריה השתתפה בהצגה אמא לא מרשה. בתיאטרון ב"ש: כולם היו בני (לידיה לובי), זינגר (רובי גאילונס), יתוש בראש (אג'ני) ואהבה וחרון (קטלין). השתתפה בסרט ארץ חדשה בבימויה של ארנה בן דור (1993).

אריאל פורמן - מקס

החל דרכו בתיאטרון החמאם במגילה.

שיחק 5 שנים בתיאטרון אוהל: ריצ'רד השלישי, הצמא והרעב ועוד. בשבע שנות משחק בתיאטרון הבימה השתתף בין היתר בהצגות: פרגינט, הכל יחסי, משחק החלומות, בן ערובה, צוואתו של כלב. בתיאטרון לילדים ולנוער: פלאוטוס, בית ספר לשחקנים ונחמן. בהפקות מסחריות שונות ביניהן: גבירתי הנאווה ואירמה לה דוס. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: הלילה ה-12, אגדות מיערות וינה, אופרת הקבצנים, עקרונות הכתיבה, קומדיה של טעויות, טובת המולדת, הביצה, שם המשחק (צמח), דון ז'ואן (מסיה דימאנש), מפיסטו, מהומה רבה על לא דבר (דון ג'ון), כטוב בעיניכם, ציד המכשפות (הכומר סמואל פאריס), הנסיכה והרועה, אנה פרוק (מר ואן-דאן), כולם היו בני (ד"ר ג'ים בייליס), זינגר (גאילונס), יתוש בראש (ד"ר פינאש), מ. בטרפליי (מסייה טולון), קיץ ועשן (ד"ר ביוקנו).

גיל פרוק - גהץ ראשון

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 1987.

השתתף בהצגות תיאטרון בית-לסיני: יתומים (פיליפ) ושח-מט. בתיאטרון החאן: מי תהום. כן שיחק בתיאטרון הספריה ובהבימה. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: עקרונות הכתיבה (ארגסטו פיקו), ברור כשמש (ריצ'רד) וקומדיה של טעויות.

ענח צדקוני - ג'וזל

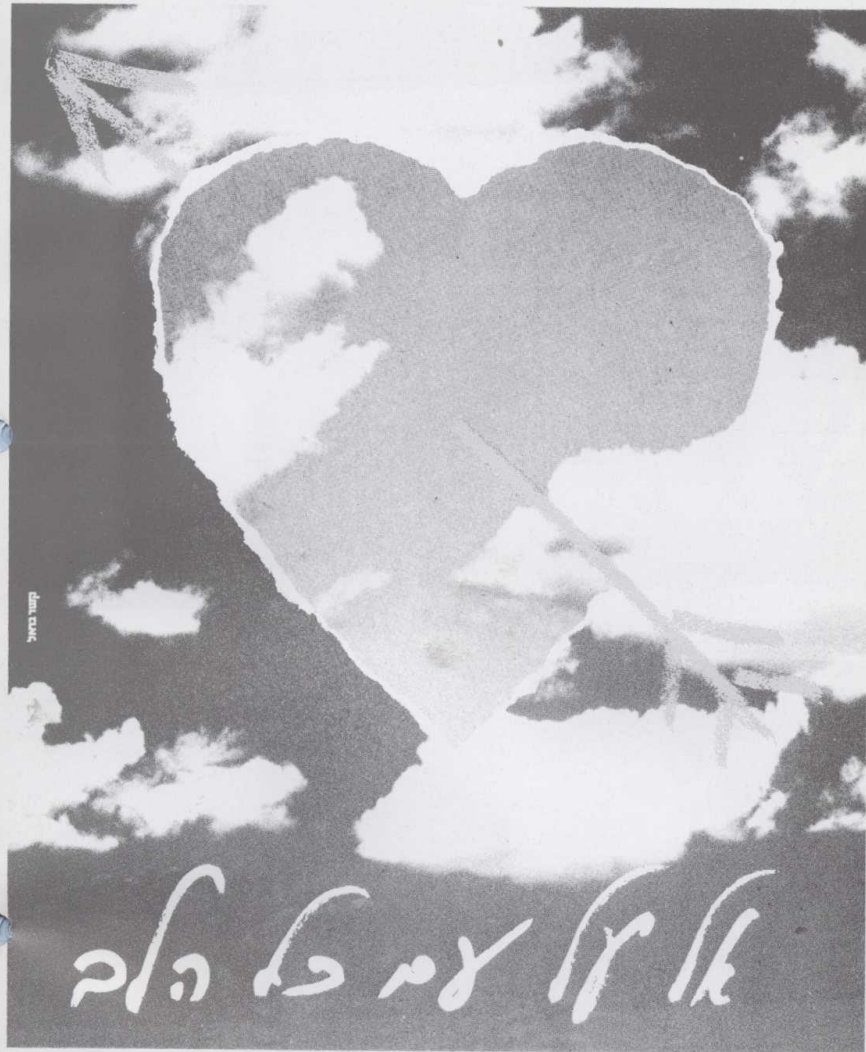
בוגרת בית הספר למשחק בית-צבי 1989.

השתתפה בהצגות בתיאטרון הספריה: נשים בצמרת, כוכבים עם שחר, בחורים בדלת ממול ופניקות קטנות. בתיאטרון השעה: הצגת יחיד - ילדה קיפוד. בתיאטרון לילדים ונוער: שיטת חנלה. בתיאטרון ב"ש: כטוב בעיניכם (אודרי), ציד המכשפות (טיטובה), אנה פרוק (מיפ גיס), זינגר, יתוש בראש (אולימפ פראיון), וקיץ ועשן (רוזמרי).

העולם על-פי אל על. הכמיהה למרחבים, לגלות מקומות רחוקים, שמיים אחרים, יחד עם השאיפה

למצוינות, להיות מעל כולם, להשתדל יותר, להעניק עם כל הלב... כל אלה הם דרך החיים של אל על - חברת התעופה הלאומית. והשנה יותר מתמיד אתה מרגיש את הפינוק. השנה אנו ממשיכים במסורת השרות. וזה אומר הרבה... כסאות מרווחים יותר, מבחר גדול יותר של ארוחות, יעדים חדשים, מבצעים, שיפורים והפתעות... עם כל הלב. בוא אל העולם של אל על, כאן מחייכים לקראתך, כאן זה הבית שלך... כאן טסים עם כל הלב.

אל על

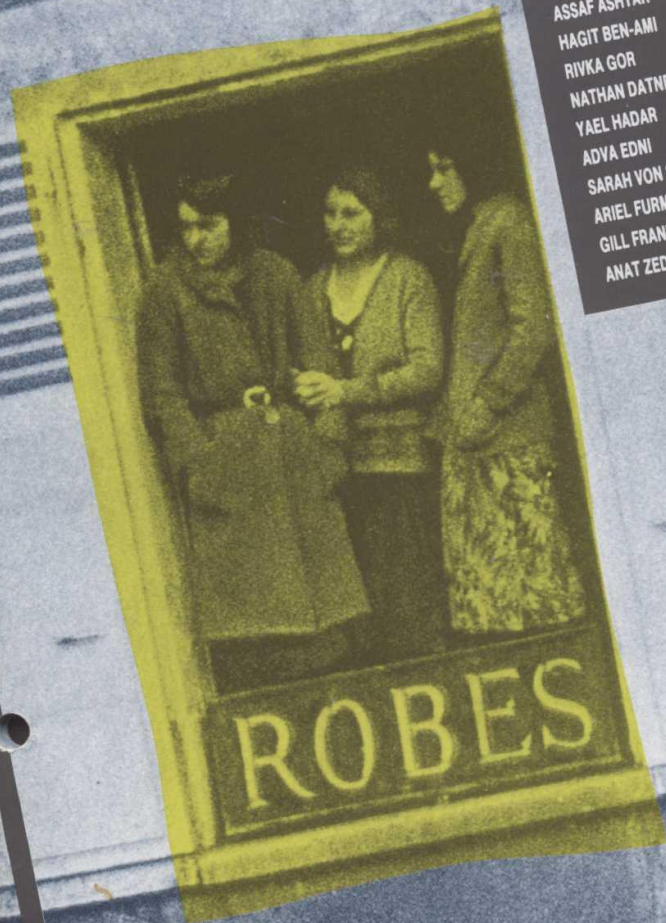

"L'ATELIER"

BY: JEAN-CLAUDE GRUMBERG
TRANSLATED BY: ERAN BANIEL
DIRECTED BY: YORAM FALK
SET DESIGNED BY: DAVID SHARIR
COSTUMES DESIGNED BY: YOSI BEN-ARI
MUSIC BY: AVNER KENNER
LIGHTING BY: HANNI VARDI

THE CAST

ASSAF ASHTAR
HAGIT BEN-AMI
RIVKA GOR
NATHAN DATNER
Yael HADAR
ADVA EDNI
SARAH VON SCHWARZE
ARIEL FURMAN
GILL FRANK
ANAT ZEDKONI

THEATRE